

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 451/2010-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. februára 2011 v senáte zloženom z predsedu Juraja Horvátha a zo sudcov Sergeja Kohuta a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť J. P., V., zastúpeného advokátkou Mgr. Z. J., P., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cb 22/09 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cb 22/09 porušil základné právo J. P., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Piešťany vo veci vedenej pod sp. zn. 5 Cb 22/09 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných priet'ahov.

3. J. P. **p r i z n á v a** primerané finančné zadost'učinenie v sume 700 € (slovom sedemsto eur), ktoré je Okresný súd Piešťany **p o v i n n ý** vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. J. P. **p r i z n á v a** náhradu trov právneho zastúpenia v sume 382,32 € (slovom tristoosemdesiatdva eur a tridsaťdva centov), ktorú je Okresný súd Piešťany **p o v i n n ý** vyplatiť na účet jeho právnej zástupkyne Mgr. Z. J., P., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 451/2010-9 z 27. októbra 2010 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť J. P., V. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cb 22/09 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti najmä vyplynulo, že *«Sťažovateľ je navrhovateľom vo veci o bezplatné odstránenie vád diela proti odporcovi P. D. – V., podanej na Okresný súd Piešťany dňa 20. 04. 2009 a vedenej pod sp. zn. 5Cb/22/2009.*

Návrhom na začatie konania zo dňa 20. 04. 2009 sa sťažovateľ ako navrhovateľ domáhal sa vydania rozkazu na plnenie, ktorým súd zaviazal odporcu bezplatne odstrániť vady diela spôsobom špecifikovaným v petite návrhu. Súdny poplatok za návrh vo výške 99,50 € bol zaplatený v kolkoch dňa 15. 06. 2009. Sťažovateľ ako navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu podaním doručeným súdu dňa 11. 09. 2009 svoj návrh na začatie konania zo dňa 20. 04. 2009 zmenil tak, že sa domáha, aby súd uložil odporcovi povinnosť bezplatne odstrániť vady diela a zaplatiť sťažovateľovi ako navrhovateľovi sumu 643,95 € (domáha sa nároku na odstránenie väd vykonaním náhradného diela a poskytnutím zľavy z ceny). Sťažovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu listom zo dňa 04. 12. 2009 požiadal o konanie vo veci. Po zistení, že v označenej veci nebola vykonaná žiadna úprava, sťažovateľ podal dňa 26. 01. 2010 sťažnosť na prieťahy v konaní. Predsedkyňa Okresného súdu Piešťany vo svojej odpovedi zo dňa 23. 02. 2010 konštatovala, že „Vzhľadom na skutočnosť, že od podania návrhu na súd dňa 20. 04. 2009 nebol zo strany súdu urobený žiaden procesný úkon, možno konštatovať, že v predmetnej veci došlo k prieťahom, ... Za vzniknuté prieťahy sa Vám ospravedlňujem a z titulu svojej pozície dohliadnem, aby boli v predmetnej veci vykonané potrebné procesné úkony.“ Hoci odvtedy uplynulo ďalších 5 mesiacov, termín pojednávania nebol určený a žiadna písomnosť zo súdu nebola doručená ani sťažovateľovi ani jeho právnenému zástupcovi. (...)

Konštatujem, že vo veci podanej na Okresný súd Piešťany dňa 20. 04. 2009, vedenej pod sp. zn.: 5Cb/22/2009 z dôvodu nevykonania ani jedného procesného úkonu súdmi pretrváva stav právnej neistoty sťažovateľa, ako osoby domáhajúcej sa súdnej ochrany a rozhodnutia súdu. Vzhľadom na povahu veci, keďže prejednávajú vec nemožno považovať za skutkovo, právne ani procesné zložitú na prejednanie a rozhodnutie, avšak na druhej strane je pre sťažovateľa ako navrhovateľa významná, pretože ide o jediný spôsob, akým sa môže domôcť ochrany svojich práv a oprávnených nárokov, keďže všetky ostatné kroky, ktoré sťažovateľ podnikol na ich ochranu sa ukázali ako bezúspešné; ako aj vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ svojím správaním nespôsobil nekonanie súdu v tejto veci, som toho názoru, že prieťahy v konaní sp. zn.: 5Cb/22/2009 sú neodôvodnené, zbytočné a majú príčinu na strane súdu.

Na základe uvedených skutočností je sťažovateľ presvedčený o porušení svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov priznaného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote priznaného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn.: 5Cb/22/2009. (...)

Sťažovateľ navrhuje, aby mu ústavný súd priznal primerané finančné zadostučinenie vo výške 700,- €, ktorý návrh odôvodňuje nasledovnými skutočnosťami:

Sťažovateľ ako objednávateľ uzavrel s odporcom ako zhotoviteľom zmluvu o dielo, v ktorej sa odporca zaviazal sťažovateľovi vyhotoviť a namontovať vchodové plastové dvere so zárubňami, na rodinnom dome sťažovateľa. Sťažovateľ zaplatil odporcovi za vykonanie diela cenu vo výške 38.799,- Sk (1.287,89 €). Dodávku a montáž dverí na rodinnom dome sťažovateľa vykonali pracovníci odporcu. Sťažovateľ po odstránení ochrannej fólie zistil, že dvere a zárubne majú vady, za ktoré zodpovedá odporca ako zhotoviteľ - dvere i zárubne boli poškodené, poškriabané a prevalené. Sťažovateľ vady reklamoval a uplatnil si nároky zo zodpovednosti za vady u odporcu. Odporca svoju povinnosť vyplývajúcu zo zodpovednosti za vady nesplnil a vady neodstránil. V snahe vyriešiť vec mimosúdnu cestou sťažovateľ opakovane vyzýval odporcu odstránenie vád, avšak bezvýsledne. Následne sa navrhovateľ obrátil na S. pre T. Avšak aj tento postup bol bezúspešný. S. pre T. v liste sťažovateľovi oznámil, že odporca sa na predvolanie nedostavil, odporcu znovu predvolali a požiadali mestskú políciu o spoluprácu pri doručovaní odporcovi. Zároveň S. uviedol, že orgány S. nie sú oprávnené zasahovať do zmluvných vzťahov, ani rozhodovať o právach spotrebiteľa resp. vymáhať pohľadávky občanov. Takéto kompetencie prináležia výlučne súdu v občianskoprávnom konaní, na ktorý by sa sťažovateľ mohol prípadne obrátiť. V ďalšom liste S. sťažovateľovi oznámil, že proti odporcovi bolo začaté správne konanie za marenie výkonu kontroly a ďalej konštatoval, že nevedia zabezpečiť objektívne prešetrenie podnetu sťažovateľa. (...)».

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ napokon navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa J. P.(...) na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci

v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní pod sp. zn.: 5Cb/22/2009 porušené bolo.

Okresnému súdu Piešťany prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn.: 5Cb/22/2009 konal bez zbytočných prieťahov.

Sťažovateľovi J. P.(...) priznáva finančné zadostučinenie v sume 700,- €, ktoré je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Piešťany je povinný uhradiť sťažovateľovi J. P.(...) trovy právneho zastúpenia v sume podľa vyčíslenia jeho právneho zástupcu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou listom sp. zn. Spr. 916/2010 z 2. decembra 2010 a právna zástupkyňa sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 28. decembra 2010.

3.1 Predsedníčka okresného súdu popísala chronológiu úkonov vykonaných súdom v danej veci a dodala tieto relevantné skutočnosti:

„(...) Z obsahu spisového materiálu vedeného pod sp. zn. 5Cb/22/2009 som zistila, že navrhovateľ J. P. podal prostredníctvom svojej právnej zástupkyne dňa 20. 04. 2009 proti odporcovi návrh na vydanie rozkazu na plnenie o bezplatné odstránenie väd diela. Vec bola pridelená na rozhodnutie sudkyňi tunajšieho súdu Mgr. K. A. Dňa 27. 07. 2009 bola predmetná vec v rámci prerozdeľovania spisov v dôsledku príchodu novovymenovaných sudkýň na tunajší súd pridelená na rozhodnutie sudkyňi JUDr. N. K. Dňa 04. 12. 2009 žiadala právna zástupkyňa navrhovateľa o nariadenie pojednávania bez zbytočného odkladu. Dňa 11. 09. 2009 založila do spisu písomnú zmenu návrhu na začatie konania zo zmenou petitu a zároveň požiadala o nariadenie pojednávania. Sťažovateľ J. P. podal dňa 26. 01. 2010 sťažnosť na prieťahy v konaní, ktorá je vedená pod Spr. 51/2010. Túto sťažnosť predsedníčka súdu vyhodnotila ako opodstatnenú. Zákonná sudkyňa JUDr. K. vydala dňa 03. 05. 2010 uznesenie, ktorým pripustila zmenu žalobného návrhu a dňa 09. 09.

2010 nariadila pojednávanie na deň 22. 11. 2010. Toto pojednávanie sa však neuskutočnilo v dôsledku dlhodobej práceneschopnosti zákonnej sudkyne, ktorá trvá doposiaľ.

Záverom uvádzam, že netrvám na ústnom pojednávaní a súhlasím s tým, aby Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania v zmysle ust. § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde.“

3.2 Právna zástupkyňa sťažovateľa v reakcii na uvedené vyjadrenie predsedníčky okresného súdu zaujala toto stanovisko:

„(...) oznamujem, že netrváme na ústnom pojednávaní v predmetnej veci a súhlasíme, aby Ústavný súd Slovenskej republiky od ústneho pojednávania upustil.

K vyjadreniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 02. 12. 2010 si dovoľím uviesť nasledovné: Uznesenie o pripustení zmeny žalobného návrhu vydané dňa 03. 05. 2010 bolo právnomu zástupcovi sťažovateľa (navrhovateľa) doručené až dňa 21. 09. 2010, spolu s predvolaním na pojednávanie. Prvé pojednávanie v tejto veci bolo nariadené na deň 22. 11. 2010. Dňa 19. 11. 2010 bolo právnej zástupkyňi sťažovateľa (navrhovateľa) telefonicky oznámené z Okresného súdu Piešťany, že pojednávanie nariadené na deň 22. 11. 2010 sa zrušuje z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne. Vzhľadom k tomu, že zákonná sudkyňa je dlhodobo práceneschopná a táto práceneschopnosť ku dňu vyjadrenia dotknutého súdu trvala, ďalší termín pojednávania v tejto veci je neurčitý. (...)“

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 5 Cb 22/09:

Dňa 20. apríla 2009 podal sťažovateľ na okresnom súde „*Návrh na vydanie rozkazu na plnenie o bezplatné odstránenie diela*“ proti odporcovi P. D. – V. (ďalej aj „odporca“). Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 5 Cb 22/09 a bola pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudkyňi Mgr. K. A.

Dňa 15. júna 2009 sťažovateľ uhradil súdny poplatok v danej veci.

Dňa 27. júla 2009 bola vec pridelená JUDr. N. K.

Dňa 11. septembra 2009 sťažovateľ navrhol zmenu petitu svojho žalobného návrhu.

Dňa 4. decembra 2009 sťažovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne požiadal súd „*o konanie vo veci*“.

Dňa 3. júna 2010 okresný súd uznesením č. k. 5 Cb 22/2009-26 pripustil zmenu návrhu.

Dňa 9. septembra 2010 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 22. november 2010, zároveň bol návrh doručený odporcovi, aby k nemu zaujal stanovisko.

Dňa 21. novembra 2010 bolo pojednávanie odročené na neurčito z dôvodu práceneschopnosti sudkyne.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cb 22/09 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov(...)

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná(...)

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka napadnutého konania zjavne nebola závislá od zložitosti veci, ale, ako to bude v ďalšom vyhodnotené, výlučne od správania (postupu) okresného súdu. Napokon ani predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení nepoukázala na skutkovú alebo právnu zložitost' posudzovanej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúvanom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným priet'ahom. Sťažovateľ neprispel svojím správaním k priet'ahom v konaní, aktívne sa dožadoval pokračovania v konaní; podal sťažnosť na priet'ahy v konaní.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v napadnutom konaní a konštatuje, že okresný súd bol v danej veci absolútne nečinný od podania návrhu 20. apríla 2009 do 3. júna 2010, keď uznesením pripustil zmenu návrhu. Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože minimálne počas jedného roka nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). Uvedené obdobie nečinnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné priet'ahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné, pretože ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ navrhol priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 700 €.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa považuje za primerané v požadovanej výške 700 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia z 28. júla 2010, spísanie sťažnosti z 5. augusta 2010 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 28. decembra 2010). Za tri úkony vykonané v roku 2010 prislúcha odmena v sume trikrát po 120,23 € a režijný paušál trikrát po 7,21 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú celkovú sumu 382,32 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. februára 2011